

blive den samme for den eengang ansatte Embedsmand i hele hans Embedstid — thi dette finder jeg at være i sin Orden og stemmende med, hvad der iøvrigt gjælder i vor Lovgivning om Contoirholdsgodtgjørelser for Embedsmænd — men fordi der er den Forskjel mellem dette Tilfælde og andre Contoirholdslove, at disse forandres ved Vacance, hvortilmod Godtgjørelsen ganske vist her vil være slået fast ikke alene for den nuværende, men ogsaa for enhver følgende Vaterskout, indtil Loven forandres. Af denne Grund kunde jeg ansee det for rigtigst at indrømme det Spillerum, som den høitærede Forslagsstiller har bragt i Forslag. — Jeg skjønner ikke, at der er flere Vædringsforslag, som kunne kræve nogen Dmtale fra min Side, og jeg skal derfor standse her, idet jeg til Slutningen dog endnu skal udtale, at jeg ikke finder Noget at erindre mod den af Udvalget under Nr. 21 foreslaaede Maade at lønne den Mand paa, der udfører Vaterskoutens Forretninger, nemlig at han deels skal have de af Skibene gaende Afgifter, hvilket har været det hidtil Gældende, deels Halvdelen af de Afgifter, som Mandskabet efter § 2 skal betale. Jeg finder dette ganske følgerigtig, naar han skal overtage ogsaa de Forretninger, som han hidtil ikke har været pligtig at overtage, nemlig Mæglingen og saa at sige den private Udløsning af Skibsfolkene fra Skibsføveren.

Jessen: Ja, min Forventning er jo bleven noget skuffet, men det er jeg nu engang vant til. Jeg skal iøvrigt endnu bemærke, at jeg ikke før omtalte Vaterskouten som Embedsmand og endnu mindre som communal-Embedsmand, og at jeg ligesaaltid har været opmærksom paa, at han ikke har communale Forretninger. Hvad jeg omtalte, var kun den kommunale Beslutning, hvorved Ansættelsen ogsaa efter Udvalgets Forslag skal tilveiebringes. Skal denne Beslutning have nogen Betydning, og skal selve den, som tager Beslutningen, have noget virkeligt Ansvar, da maa Beslutningen efter min Formening tages selvstændig. Derfor kan jeg kun tænke mig vunde fornuftige Ordninger af denne Sag, nemlig enten den, at Indenrigsministeren bestemmer,

at der skal ansættes en særskilt Vaterskout og tillige ansætter ham, medens den kommunale Myndighed saa kun benyttes i de Tilfælde, hvor Indenrigsministeren ønsker, at den skal afgive Betænkning eller Erklæring i Sagen, eller at den kommunale Myndighed selvstændig tager Bestemmelsen om Ansættelsen og ogsaa ansætter Paagældende. Den Ordning, at Bestemmelsen og Ansættelsen skeer halvt paa den Enes og halvt paa den Andens Ansvar, forekommer mig derimod at være uheldig. Vil man altsaa gjøre den Forandring, at man lader Indenrigsministeren ene tage Bestemmelsen og ansætte Vaterskouten, skal jeg ikke have det Mindste at indvende, hvortilmod jeg, som sagt, paa ingen Maade kan ansee den Ordning, som her foreslaaes truffen, for rigtig. Jeg troer, at jeg har været fuldstændig beføiet til at karakterisere den som en omsvøbsmæssig Ordning. — Da jeg atter har taget Ordet, skal jeg iøvrigt tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke skulde være muligt, hvad enten nu mit Underædringsforslag eller det ærede Udvalgs Forslag vedtages, at der kunde skee en Udvidelse af Bestemmelsen om Ansættelsen af særskilte „Vaterskouter“ — jeg vilde ret ønske, at man i Udvalget mellem 2den og 3die Behandling kunde finde en anden Benævnelse istedetfor dette Ord — til Steder, som ikke ere Søkjøbstæder, men som dog mulig ere langt mere vigtige Afmonstringssteder for Søfolk end mange af de smaa Kjøbstæder. Jeg sigter herved f. Ex. til Forholdene paa Fano og i Troense paa Taasinge samt paa nogle andre Steder i Byen. Jeg troer, at man blot ved en lille Tilføining til Bestemmelsen maatte kunne opnaae, at der blev Udgang til at erholde særskilte Vaterskouter ansatte ogsaa netop paa saadanne Steder, uagtet der paa dem hverken er enten Monstringsbestyrer eller nogen anden af de Embedsmænd, til hvilke Afmonstringsforretningerne ellers sædvanlig ere henlagte. Det kunde jo saaledes formeentlig overdrages til Underøvrigheden eller Underdommeren der paa Stedet, at udføre de Tilsynsforretninger, som i Lovforslaget ere henlagte til Vaterskouten.